

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

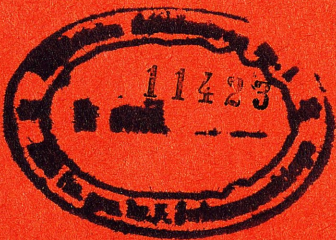

Egz. Nr 24

plk inż. dr Stanisław BIAŁAS

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE (CZOŁGOWE
I SAMOCHODOWE) ARMII W OPERACJI OBRONNEJ

(Wykład)

ARCHIWUM
MILITARNY SZKOLENIOWY
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

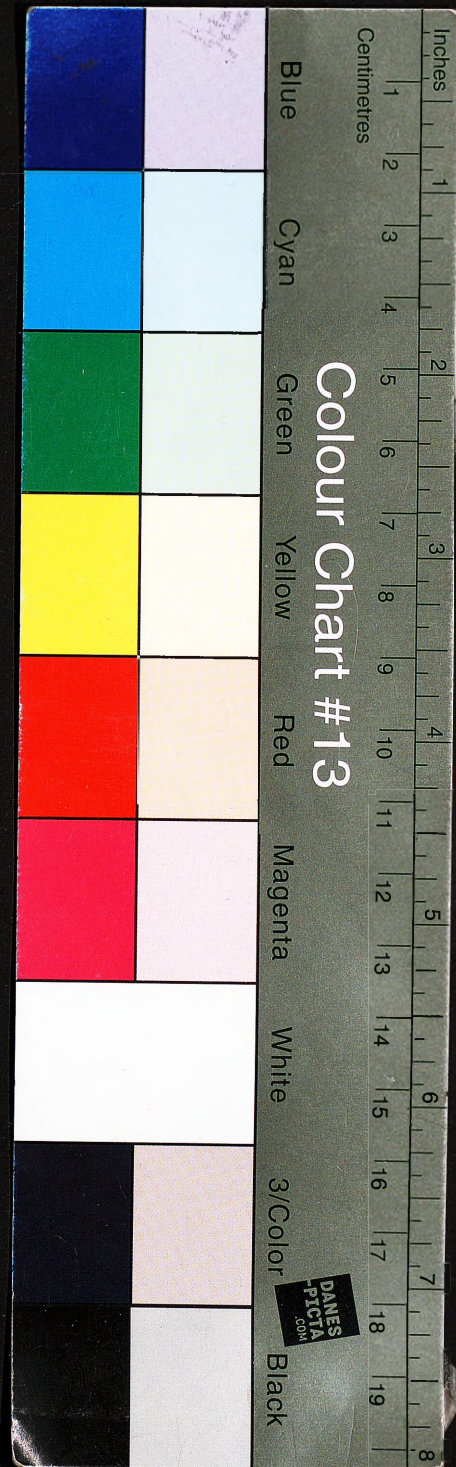
30022

30022

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1968

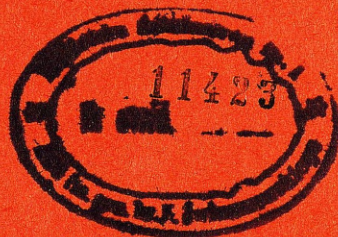
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

Egz. Nr 24

plk inż. dr Stanisław BIAŁAS

**ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE (CZOŁGOWE
I SAMOCHODOWE) ARMII W OPERACJI OBRONNEJ**
(Wykład)

30022
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

30022

30022

WARSZAWA

KWIECIEŃ

1968

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGOLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY TO I SZT. OPER.

~~24~~ 24
Egz. nr ...

płk dr Kazimierz NOŻKO

Publ. prot. 12357. /

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE /CZOLGOWE I SAMOCHODOWE/
ARMII W OPERACJI OBROJNEJ

/Wykład/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego
X30022

I. WARUNKI ORGANIZACJI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO WOJSK W OBRONIE

Na organizację zabezpieczenia technicznego wojsk w działaniach obronnych rzutują ogólne warunki przejścia wojsk do obrony oraz ogólne zasady prowadzenia działań obronnych.

Działania obronne jako działania wymuszone i przejściowe w większości wypadków wyniknąć mogą wskutek poniesienia przez wojska dużych strat bojowych od uderzeń jądrowych nieprzyjaciela. Z dużymi stratami bojowymi idzie natomiast zwykle w parze niepomysłna sytuacja techniczna /zabezpieczenie techniczne/ wojsk, wskutek czego wynikają potrzeby przeprowadzenia dużej ilości ewakuacji i napraw uszkodzonych wozów bojowych i pojazdów mechanicznych, obsługi technicznej lub też uzupełnienie wojsk sprzętem technicznym wskutek ogólnych dużych strat bezpowrotnych.

Duże straty bojowe /zniszczenia i uszkodzenia/ w sprzęcie technicznym oraz krótki czas na organizację przejścia do obrony stwarzają szczególnie trudne warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk.

Określona lokalizacja wojsk w obronie ułatwia ich wykrycie co umożliwia zadawanie dużych strat w sile żywej i sprzęcie technicznym. Szybki rozwój technicznych środków rozpoznania zmusza do organizowania dokładnego maskowania w obronie zarówno sprzętu technicznego wojsk jak i środków obsługowych, by nie były one łatwe do wykrycia i nie stanowiły opłacalnego celu dla uderzeń nieprzyjaciela. Właściwą ochronę całego sprzętu technicznego wojsk można osiągnąć przez równoczesne stosowanie następujących przedsięwzięć:

- rozśrodkowanie;
- korzystanie z rejonów zapasowych;
- ukrycie i okopanie;
- maskowanie.

Istniejące warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie powinny być w maksymalnym stopniu wykorzystane do utrzymania lub odtworzenia możliwie największej sprawności technicznej i gotowości bojowej sprzętu technicznego.

I. WARUNKI ORGANIZACJI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO WOJSK W OBRONIE

Na organizację zabezpieczenia technicznego wojsk w działaniach obronnych rzutują ogólne warunki przejścia wojsk do obrony oraz ogólne zasady prowadzenia działań obronnych.

Działania obronne jako działania wymuszone i przejściowe w większości wypadków wyniknąć mogą wskutek poniesienia przez wojska dużych strat bojowych od uderzeń jądrowych nieprzyjaciela. Z dużymi stratami bojowymi idzie natomiast zwykle w parze niepomysłna sytuacja techniczna /zabezpieczenie techniczne/ wojsk, wskutek czego wynikają potrzeby przeprowadzenia dużej ilości ewakuacji i napraw uszkodzonych wozów bojowych i pojazdów mechanicznych, obsługi technicznej lub też uzupełnienie wojsk sprzętem technicznym wskutek ogólnych dużych strat bezpowrotnych.

Duże straty bojowe /zniszczenia i uszkodzenia/ w sprzęcie technicznym oraz krótki czas na organizację przejścia do obrony stwarzają szczególnie trudne warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk.

Określona lokalizacja wojsk w obronie ułatwia ich wykrycie co umożliwia zadawanie dużych strat w sile żywej i sprzęcie technicznym. Szybki rozwój technicznych środków rozpoznania zmusza do organizowania dokładnego maskowania w obronie zarówno sprzętu technicznego wojsk jak i środków obsługowych, by nie były one łatwe do wykrycia i nie stanowiły opłacalnego celu dla uderzeń nieprzyjaciela. Właściwą ochronę całego sprzętu technicznego wojsk można osiągnąć przez równoczesne stosowanie następujących przedsięwzięć:

- rozśrodkowanie;
- korzystanie z rejonów zapasowych;
- ukrycie i okopanie;
- maskowanie.

Istniejące warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie powinny być w maksymalnym stopniu wykorzystane do utrzymania lub odtworzenia możliwie największej sprawności technicznej i gotowości bojowej sprzętu technicznego.

b/ Środki zabezpieczenia technicznego powinny znajdować się w rejonie, w którym mogłyby najskuteczniej zabezpieczać technicznie wojska oraz powinny mieć możliwość wykonania szybkiego manewru w dowolnych kierunkach, a przede wszystkim możliwość zabezpieczenia technicznego wojsk z chwilą przejścia ich do działań zaczepnych.

Zakres i sposób wykorzystania środków zabezpieczenia technicznego, przy posiadanych możliwościach technicznych, zależy od ich miejsca w ugrupowaniu obronnym wojsk. Ponieważ współczesna obrona stwarza określone możliwości rozmieszczenia środków zabezpieczenia technicznego, dlatego też istnieją również tylko ograniczone możliwości wykorzystania tych środków.

Ogólnie należy zakładać, że im głębiej w obronie znajduje się środek obsługowy, tym szerszy zakres pracy może wykonywać. Wynika to z tego, że posiada on lepsze warunki i możliwości ochrony /ukrycia, okopania/ oraz dysponuje większym czasem. Jednocześnie ilość posiadanych środków oraz czas, którym one dysponują określają ogólną ilość prac, które można wykonać w obronie.

Zakres przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego wojsk, które należy wykonać w obronie zależy od:

- stanu zabezpieczenia technicznego wojsk w chwili przejścia do działań obronnych;
- wielkości strat w sprzęcie w czasie działań obronnych;
- wysiłku sprzętu technicznego w obronie;
- planowanego użycia wojsk w najbliższym czasie.

Rozpatrzmy teraz w jakim zakresie powinno być organizowane zabezpieczenie techniczne armii w obronie.

III. SIŁY I ŚRODKI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO WOJSK W OBRONIE

Stan oraz rodzaj sił i środków zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie może być bardzo różny. Ogólnych zmian organizacyjnych w tym zakresie w obronie w porównaniu z działaniami zaczepnymi nie przewiduje się.^{x/} Jednakowoż zmiany te mogą wynikać z przyczyn obiektywnych. Główną przyczyną mogą być duże straty bojowe, które poniosły wojska w dotychczas prowadzonych działaniach. Straty te dotyczyć mogą również sił

x/ Siły i środki, którymi dysponuje armia omówione są w skrypcie poprzednio podanym.

b/ Środki zabezpieczenia technicznego powinny znajdować się w rejonie, w którym mogłyby najskuteczniej zabezpieczać technicznie wojska oraz powinny mieć możliwość wykonania szybkiego manewru w dowolnych kierunkach, a przede wszystkim możliwość zabezpieczenia technicznego wojsk z chwilą przejścia ich do działań zaczepnych.

Zakres i sposób wykorzystania środków zabezpieczenia technicznego, przy posiadanych możliwościach technicznych, zależy od ich miejsca w ugrupowaniu obronnym wojsk. Ponieważ współczesna obrona stwarza określone możliwości rozmieszczenia środków zabezpieczenia technicznego, dlatego też istnieją również tylko ograniczone możliwości wykorzystania tych środków.

Ogólnie należy zakładać, że im głębiej w obronie znajduje się środek obsługowy, tym szerszy zakres pracy może wykonywać. Wynika to z tego, że posiada on lepsze warunki i możliwości ochrony /ukrycia, okopania/ oraz dysponuje większym czasem. Jednocześnie ilość posiadanych środków oraz czas, którym one dysponują określają ogólną ilość prac, które można wykonać w obronie.

Zakres przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego wojsk, które należy wykonać w obronie zależy od:

- stanu zabezpieczenia technicznego wojsk w chwili przejścia do działań obronnych;
- wielkości strat w sprzęcie w czasie działań obronnych;
- wysiłku sprzętu technicznego w obronie;
- planowanego użycia wojsk w najbliższym czasie.

Rozpatrzmy teraz w jakim zakresie powinno być organizowane zabezpieczenie techniczne armii w obronie.

III. SIŁY I ŚRODKI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO WOJSK W OBRONIE

Stan oraz rodzaj sił i środków zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie może być bardzo różny. Ogólnych zmian organizacyjnych w tym zakresie w obronie w porównaniu z działaniami zaczepnymi nie przewiduje się.^{x/} Jednakowoż zmiany te mogą wynikać z przyczyn obiektywnych. Główną przyczyną mogą być duże straty bojowe, które poniosły wojska w dotychczas prowadzonych działaniach. Straty te dotyczyć mogą również sił

x/ Siły i środki, którymi dysponuje armia omówione są w skrypcie poprzednio podanym.

- dostarczenie uszkodzonego sprzętu do środków naprawczych lub punktów zbiórki;
- ewakuacja uszkodzonego sprzętu z rejonu skażonego.

Charakter współczesnej obrony rzutuje odpowiednio na organizację ewakuacji.

Podstawowe wymagania w zakresie organizacji ewakuacji w operacji obronnej:

- w pierwszej kolejności ewakuowany powinien być taki uszkodzony sprzęt, którego naprawa ze względu na posiadane siły i środki, może być przeprowadzona w krótszym czasie;
- uszkodzony sprzęt, którego naprawa w najbliższym czasie nie może być przeprowadzona, powinien być gromadzony na armijnych lub frontowych punktach zbiórki;
- poszczególne rejonny obrony powinny łączyć najkrótsze drogi ewakuacji, nie powinny one przecinać rejonów ogniowego porażenia oraz powinny być możliwie prostopadłe do linii frontu;
- od każdego związku taktycznego bezpośrednio do armijnych punktów zbiórki powinny prowadzić nie mniej niż jedna droga wydzielona do ewakuacji uszkodzonego sprzętu.

Armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZU i PZPU/, ze względu na możliwość ich organizowania /odpowiednia powierzenia/, mogą być wyznaczone zarówno za pierwszym, jak i za drugim rzutem /odwodem/ armii.

Z punktu widzenia wymagań taktycznych powinny być one organizowane poza zasięgiem broni raketowej szczebla taktycznego wojsk pierwszego rzutu operacyjnego nieprzyjaciela. Z tego względu mogłyby być one organizowane na wysokość wojsk drugiego rzutu lub też bezpośrednio za nim, tj. w odległości od npla na około 80 - 150 km.

Jednakowoż we współczesnych warunkach, rejonny, w których należałoby organizować PZU i PZPU, będą bardzo często wymuszone dużymi skupiskami uszkodzonego sprzętu w wyniku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela.

We wszystkich wypadkach armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu należy tak organizować, by istniała możliwość rozwinięcia w nich ośrodka naprawczego. Wprawdzie w armii etatowych środków naprawczych nie ma, jednak mogą to być środki frontu lub też nieetatowe środki naprawcze armii /np. RWNCZ, RWNS/. Celem lepszego wykorzystania posiadanych środków ewakua-

- dostarczenie uszkodzonego sprzętu do środków naprawczych lub punktów zbiórki;
- ewakuacja uszkodzonego sprzętu z rejonu skażonego.

Charakter współczesnej obrony rzutuje odpowiednio na organizację ewakuacji.

Podstawowe wymagania w zakresie organizacji ewakuacji w operacji obronnej:

- w pierwszej kolejności ewakuowany powinien być taki uszkodzony sprzęt, którego naprawa ze względu na posiadane siły i środki, może być przeprowadzona w krótszym czasie;
- uszkodzony sprzęt, którego naprawa w najbliższym czasie nie może być przeprowadzona, powinien być gromadzony na armijnych lub frontowych punktach zbiórki;
- poszczególne rejonny obrony powinny łączyć najkrótsze drogi ewakuacji, nie powinny one przecinać rejonów ogniowego porażenia oraz powinny być możliwie prostopadłe do linii frontu;
- od każdego związku taktycznego bezpośrednio do armijnych punktów zbiórki powinny prowadzić nie mniej niż jedna droga wydzielona do ewakuacji uszkodzonego sprzętu.

Armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZU i PZPU/, ze względu na możliwość ich organizowania /odpowiednia powierzenia/, mogą być wyznaczone zarówno za pierwszym, jak i za drugim rzutem /odwodem/ armii.

Z punktu widzenia wymagań taktycznych powinny być one organizowane poza zasięgiem broni raketowej szczebla taktycznego wojsk pierwszego rzutu operacyjnego nieprzyjaciela. Z tego względu mogłyby być one organizowane na wysokość wojsk drugiego rzutu lub też bezpośrednio za nim, tj. w odległości od npla na około 80 - 150 km.

Jednakowoż we współczesnych warunkach, rejonny, w których należałoby organizować PZU i PZPU, będą bardzo często wymuszone dużymi skupiskami uszkodzonego sprzętu w wyniku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela.

We wszystkich wypadkach armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu należy tak organizować, by istniała możliwość rozwinięcia w nich ośrodka naprawczego. Wprawdzie w armii etatowych środków naprawczych nie ma, jednak mogą to być środki frontu lub też nieetatowe środki naprawcze armii /np. RWNCZ, RWNS/. Celem lepszego wykorzystania posiadanych środków ewaku-

- wykonaniu napraw dla armii w dotychczasowych rejonach rozmieszczenia środków naprawczych frontu przez ewakuację do tych rejonów uszkodzonego sprzętu z armii;
- przydzieleniu dla armii sprzętu technicznego sprawnego /nowego lub po naprawie/ na uzupełnienie nim wojsk.

Rozmiary i rodzaje strat bojowych w sprzęcie technicznym we współczesnych działaniach bojowych mogą być tak wielkie i różne w treści, że błędnym było by zakładać, że we wszystkich przypadkach tylko przez organizację napraw uda się odtworzyć gotowość bojową ^{wojsk} w zakresie sprzętu oraz zapewnić wojskom w krótkim czasie zdolności do działań zaczepnych.

Przy konieczności przeprowadzenia niektórych /bieżących, średnich/ napraw należy równocześnie organizować uzupełnienie wojsk sprzętem technicznie sprawnym. Przejściowy charakter obrony i krótki okres jej trwania uniemożliwi wykonanie dużej ilości napraw. Niektóre rodzaje napraw nie będą możliwe do wykonania nie tylko dlatego, że nie będziemy dysponowali odpowiednimi środkami naprawczymi, ale po prostu nie będą możliwe do zorganizowania w dysponowanym /krótkim/ czasie. Z tych też względów w armii nie przewiduje się obecnie etatowych środków naprawczych.

Etatowe środki naprawcze pododdziałów, oddziałów i związków taktycznych wykorzystywane są do przeprowadzenia napraw bieżących. Pracochłonność tych napraw jest niewielka i w ciągu doby określony środek może wykonać 2-3 cykli tego rodzaju napraw. W czasie drugiej wojny światowej naprawy bieżące stanowiły około 50 % ogólnej ilości strat bojowych /zniszczeń i uszkodzeń/ sprzętu technicznego. We współczesnej wojnie stosunek ten może ulec zmianie. Być może broń jądrowa spowoduje zwiększenie strat bezpowrotnych i zmniejszenie uszkodzeń wymagających napraw bieżących. W tych warunkach, przy zachowaniu odpowiedniej zdolności środków naprawczych wzrośnie potrzeba uzupełnienia wojsk sprzętem technicznym.

Przewidywanie strat bojowych w sprzęcie technicznym we współczesnej obronie jest dość trudne, ponieważ ich zakres może być bardzo duży.

Orientacyjnie należałoby przyjmować, że do 40 % ogólnej ilości strat bojowych będzie stanowić uszkodzony sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej, możliwej do zabezpieczenia środkami szczebla taktycznego. Ponad 60 % mogą

- wykonaniu napraw dla armii w dotychczasowych rejonach rozmieszczenia środków naprawczych frontu przez ewakuację do tych rejonów uszkodzonego sprzętu z armii;
- przydzieleniu dla armii sprzętu technicznego sprawnego /nowego lub po naprawie/ na uzupełnienie nim wojsk.

Rozmiary i rodzaje strat bojowych w sprzęcie technicznym we współczesnych działaniach bojowych mogą być tak wielkie i różne w treści, że błędnym było by zakładać, że we wszystkich przypadkach tylko przez organizację napraw uda się odtworzyć gotowość bojową ^{wojsk} w zakresie sprzętu oraz zapewnić wojskom w krótkim czasie zdolności do działań zaczepnych.

Przy konieczności przeprowadzenia niektórych /bieżących, średnich/ napraw należy równocześnie organizować uzupełnienie wojsk sprzętem technicznie sprawnym. Przejściowy charakter obrony i krótki okres jej trwania uniemożliwi wykonanie dużej ilości napraw. Niektóre rodzaje napraw nie będą możliwe do wykonania nie tylko dlatego, że nie będziemy dysponowali odpowiednimi środkami naprawczymi, ale po prostu nie będą możliwe do zorganizowania w dysponowanym /krótkim/ czasie. Z tych też względów w armii nie przewiduje się obecnie etatowych środków naprawczych.

Etatowe środki naprawcze pododdziałów, oddziałów i związków taktycznych wykorzystywane są do przeprowadzenia napraw bieżących. Pracochłonność tych napraw jest niewielka i w ciągu doby określony środek może wykonać 2-3 cykli tego rodzaju napraw. W czasie drugiej wojny światowej naprawy bieżące stanowiły około 50 % ogólnej ilości strat bojowych /zniszczeń i uszkodzeń/ sprzętu technicznego. We współczesnej wojnie stosunek ten może ulec zmianie. Być może broń jądrowa spowoduje zwiększenie strat bezpowrotnych i zmniejszenie uszkodzeń wymagających napraw bieżących. W tych warunkach, przy zachowaniu odpowiedniej zdolności środków naprawczych wzrośnie potrzeba uzupełnienia wojsk sprzętem technicznym.

Przewidywanie strat bojowych w sprzęcie technicznym we współczesnej obronie jest dość trudne, ponieważ ich zakres może być bardzo duży.

Orientacyjnie należałoby przyjmować, że do 40 % ogólnej ilości strat bojowych będzie stanowić uszkodzony sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej, możliwej do zabezpieczenia środkami szczebla taktycznego. Ponad 60 % mogą

We wszystkich przypadkach należy brać pod uwagę celowość wykorzystania uszkodzonego sprzętu pancernego posiadającego sprawne uzbrojenie do umocnienia określonych rubieży obronnych.

Naprawy spowodowane potrzebami eksploatacyjnymi wskutek zużycia lub zniszczenia mechanizmów będą nieznaczne w porównaniu z dużą ilością napraw spowodowaną działaniami bojowymi.

VI. OBSŁUGA TECHNICZNA SPRZĘTU

Ogólne potrzeby /ilość oraz rodzaj/ w obsłudze technicznej w obronie zależą od potrzeb do chwili przejścia do obrony, intensywności wykorzystywania sprzętu w obronie oraz planowanego użycia wojsk.

W przypadku, gdy wojska do chwili przejścia do obrony dokonały przemarszu na dużej odległości lub też prowadziły działania zaczepne, wówczas wszystkie wozy bojowe i pojazdy mechaniczne powinny mieć dokonane przeglądy /obsługiwanie/ techniczne. Rodzaj wymaganych przeglądów /obsługiwań/ technicznych zależy od posiadanego i wymaganego przebiegu.

Ogólnie przy planowaniu i organizacji obsługi technicznej w obronie należy się kierować tym, by zapewnić dostateczny zapas przebiegu do kolejnego przeglądu /obsługiwanie/ technicznego umożliwiający użycie wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w armijnej operacji zaczepnej.

Planowanie i organizacja obsługi technicznej sprzętu technicznego wchodzi w zakres szczebla taktycznego.^{x/} Jednak szczebel operacyjny powinien umożliwić jej wykonanie wydzielając w tym celu niezbędny czas /np. wyprowadzenie wojsk do odwodu lub drugiego rzutu/ oraz zaopatrując w niezbędne materiały techniczne.

W okresie drugiej wojny światowej ogólny przebieg wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w obronie średnio był 4-5 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. Obecnie, ze względu na wybitnie manewrowy /zaczepny/ charakter działań wojsk we współczesnej obronie stosunek ten może być znacznie mniejszy. Średni przebieg w obronie może być teraz 2 - 3 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. Jeżeli w działaniach zaczepnych średni dzienny przebieg może obecnie wynosić 120 - 180 km, to w obronie wyniesie on średnio około 40 - 90 km.

Dane o ogólnym przebiegu wozów bojowych i pojazdów mechanicznych armii, zgodnie z planowanym ich użyciem /na okres obrony i przejścia do działań zaczepnych/ dają podstawę do planowa-

x/ Ogólne zasady obsługi technicznej w obronie patrz skrypt wykładu "Zabezpieczenie techniczne /czołgowe i samochodowe/ pułku /pz, pcz/ w obronie" bibl.tajna nr 01654.

We wszystkich przypadkach należy brać pod uwagę celowość wykorzystania uszkodzonego sprzętu pancernego posiadającego sprawne uzbrojenie do umocnienia określonych rubieży obronnych.

Naprawy spowodowane potrzebami eksploatacyjnymi wskutek zużycia lub zniszczenia mechanizmów będą nieznaczne w porównaniu z dużą ilością napraw spowodowaną działaniami bojowymi.

VI. OBSŁUGA TECHNICZNA SPRZĘTU

Ogólne potrzeby /ilość oraz rodzaj/ w obsłudze technicznej w obronie zależą od potrzeb do chwili przejścia do obrony, intensywności wykorzystywania sprzętu w obronie oraz planowanego użycia wojsk.

W przypadku, gdy wojska do chwili przejścia do obrony dokonały przemarszu na dużej odległości lub też prowadziły działania zaczepne, wówczas wszystkie wozy bojowe i pojazdy mechaniczne powinny mieć dokonane przeglądy /obsługiwanie/ techniczne. Rodzaj wymaganych przeglądów /obsługiwań/ technicznych zależy od posiadanego i wymaganego przebiegu.

Ogólnie przy planowaniu i organizacji obsługi technicznej w obronie należy się kierować tym, by zapewnić dostateczny zapas przebiegu do kolejnego przeglądu /obsługiwanie/ technicznego umożliwiający użycie wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w armijnej operacji zaczepnej.

Planowanie i organizacja obsługi technicznej sprzętu technicznego wchodzi w zakres szczebla taktycznego.^{x/} Jednak szczebel operacyjny powinien umożliwić jej wykonanie wydzielając w tym celu niezbędny czas /np. wyprowadzenie wojsk do odwodu lub drugiego rzutu/ oraz zaopatrując w niezbędne materiały techniczne.

W okresie drugiej wojny światowej ogólny przebieg wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w obronie średnio był 4-5 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. Obecnie, ze względu na wybitnie manewrowy /zaczepny/ charakter działań wojsk we współczesnej obronie stosunek ten może być znacznie mniejszy. Średni przebieg w obronie może być teraz 2 - 3 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. Jeżeli w działaniach zaczepnych średni dzienny przebieg może obecnie wynosić 120 - 180 km, to w obronie wyniesie on średnio około 40 - 90 km.

Dane o ogólnym przebiegu wozów bojowych i pojazdów mechanicznych armii, zgodnie z planowanym ich użyciem /na okres obrony i przejścia do działań zaczepnych/ dają podstawę do planowa-
x/ Ogólne zasady obsługi technicznej w obronie patrz skrypt wykładu "Zabezpieczenie techniczne /czołgowe i samochodowe/ pułku /pz, pcz/ w obronie" bibl.tajna nr 01654.

bezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej są terminy zakończenia poszczególnych rodzajów prac w zakresie podniesienia gotowości bojowej sprzętu technicznego poszczególnych związków taktycznych, a niekiedy również oddziałów.

Szefowie służb technicznych powinni orientować się na bieżąco w aktualnych potrzebach materiałowych wojsk.

Odpowiednie /w zależności od możliwości/ rezerwy sprzętu materiałów technicznych oraz środków naprawczych i ewakuacyjnych decydują o elastyczności i trwałości zabezpieczenia technicznego wojsk we współczesnej obronie. Pod tym też kątem widzenia opracowuje się plan zabezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej.

Załączniki:

1. Ogólna kalkulacja czasu w zakresie organizacji odtworzenia gotowości bojowej wojsk w zakresie sprzętu technicznego /variant/.
2. Średnie dzienne straty bojowe. Podział strat według rodzajów. Podział napraw bieżących.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI OGÓLNEJ
I SZTUKI OPERACYJNEJ

płk inż. dr Stanisław BIAŁAS

Odbito w 25 egz.

Egz. nr 1-25 Bibl. Tajna
Wyk. Białas - płk
Druk. ZU
Nr ks. 0647/01179/WW
Kor. A.J.

bezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej są terminy zakończenia poszczególnych rodzajów prac w zakresie podniesienia gotowości bojowej sprzętu technicznego poszczególnych związków taktycznych, a niekiedy również oddziałów.

Szefowie służb technicznych powinni orientować się na bieżąco w aktualnych potrzebach materiałowych wojsk.

Odpowiednie /w zależności od możliwości/ rezerwy sprzętu materiałów technicznych oraz środków naprawczych i ewakuacyjnych decydują o elastyczności i trwałości zabezpieczenia technicznego wojsk we współczesnej obronie. Pod tym też kątem widzenia opracowuje się plan zabezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej.

Załączniki:

1. Ogólna kalkulacja czasu w zakresie organizacji odtworzenia gotowości bojowej wojsk w zakresie sprzętu technicznego /variant/.
2. Średnie dzienne straty bojowe. Podział strat według rodzajów. Podział napraw bieżących.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI OGÓLNEJ
I SZTUKI OPERACYJNEJ

płk inż. dr Stanisław BIAŁAS

Odbito w 25 egz.

Egz. nr 1-25 Bibl. Tajna
Wyk. Białas - płk
Druk. ZU
Nr ks. 0647/01179/WW
Kor. A.J.

Załącznik nr 2

Srednie dzienne straty w obronie /wojska pierwszego rzutu/
w procentach

/wariant/

Szczebel	czołgi	samochody
oddział	10 - 12	4 - 5
zw.takt.	8 - 10	1 - 1,5
armia	2 - 3	0,2 - 0,5

Podział strat według rodzajów w procentach

/wariant/

Rodzaj strat	od broni klasycznej	od broni jądrowej
Naprawa bieżąca	50	30
Naprawa średnia	20	15
Naprawa główna	10	25
Straty bezpowrotne ...	20	30

Podział napraw bieżących	Rozmiary	Czas trwania jednej naprawy
Naprawa bieżąca w małym zakresie	60 %	- do 3 godz.
Naprawa bieżąca w średnim zakresie	20 %	- do 5-6 godz.
Naprawa bieżąca w dużym zakresie	10 %	- do 7-9 godz.
Naprawa bieżąca z wymianą zespołu	10 %	- do 11-15 godz.

Załącznik nr 2

Srednie dzienne straty w obronie /wojska pierwszego rzutu/
w procentach

/wariant/

Szczebel	czołgi	samochody
oddział	10 - 12	4 - 5
zw.takt.	8 - 10	1 - 1,5
armia	2 - 3	0,2 - 0,5

Podział strat według rodzajów w procentach

/wariant/

Rodzaj strat	od broni klasycznej	od broni jadrowej
Naprawa bieżąca	50	30
Naprawa średnia	20	15
Naprawa główna	10	25
Straty bezpowrotne ...	20	30

Podział napraw bieżących	Rozmiary	Czas trwania jed- nej naprawy
Naprawa bieżąca w małym zakresie	60 %	- do 3 godz.
Naprawa bieżąca w średnim zakresie	20 %	- do 5-6 godz.
Naprawa bieżąca w dużym zakresie	10 %	- do 7-9 godz.
Naprawa bieżąca z wymianą zespołu	10 %	- do 11-15 godz.

